

Sygn. akt IV Pa 14/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2022 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sławomir Górny

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 września 2022 roku w Sieradzu

sprawy z powództwa T. M.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w T.

o przywrócenie do pracy

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieluniu - Sądu Pracy

z dnia 14.04.2022 roku sygn. akt IV P 1/22

1. Oddala apelację.

2. Zasądza od Pozwanej (...) S.A. w T. na rzecz T. M. 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Sygn. akt IV Pa 14/22

UZASADNIENIE

Pozwem z 3 stycznia 2022 roku T. M. wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w T. o przywrócenie do pracy, zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy do dnia 13 kwietnia 2022 r. w kwocie 26 255,46 zł, zobowiązanie pozwanej do zatrudnienia powoda do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania na podstawie art. 477⁽²⁾ § 2 k.p.c. oraz zasądzenie kosztów postępowania w kwocie 4 050,00 zł. Powód podniósł, że w (...) zatrudniony był od 1988, w dziale marketingu pracował od 1998 r. na stanowisku specjalisty do spraw marketingu, od 2009 roku na stanowisku kierownika regionu. Nigdy nie był karany dyscyplinarnie, został dwukrotnie nagrodzony w programie aktywności pracowniczej, otrzymywał premie uznaniowe. W dniu 14 grudnia 2021 r. pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia wskazując jako przyczynę ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych poprzez nieuprawnioną ingerencję w serwisie aukcyjnym (...) w dniu 26 listopada 2021 r. poprzez równoczesne sprawdzanie wyników jako pracownik (...) oraz licytowanie podczas aukcji w imieniu klienta, którego był opiekunem przy zastosowaniu loginu i hasła klienta, czym dopuścił się naruszenia obowiązujących w spółce zasad równego traktowania klientów, uczciwej konkurencji i przejrzystości i naraził spółkę na szkodę wizerunkową i materialną, działanie niezgodne z regulaminem serwisu (...)i pozostawanie w konflikcie interesów pracodawcy i jego klienta. W ocenie powoda, rozwiązanie umowy o pracę jest nieuzasadnione, a podane powody są pozorne. Regułą obsługi klientów pozwanej (...) jest logowanie się w imieniu klientów do serwisu przez pracowników pozwanej w celu instruktażowym i demonstracyjnym oraz interwencyjnym w razie awarii systemu lub internetu. Pracownik nie ma możliwości jednoczesnego licytowania w imieniu klienta w oparciu o podgląd do danych licytacji w zakresie innych ofert; wygląd giełdy (...) z poziomu pracownika (...) i klienta jest niemal identyczny i nie

ma znaczenia dla przebiegu aukcji. Aukcja przebiega szybko i powód nie byłby w stanie wyszukać firmy na dwóch monitorach jednocześnie. W dniu 25 listopada 2021 r. podczas planowanej wizyty w firmie (...) - klienta, który odbierał cement luzem i chciał dodatkowo nabyć cement workowany, powód jako opiekun handlowy poproszony został o uruchomienie pierwszego logowania do systemu aukcyjnego (...). Klient nie otrzymał loginu i hasła i nie zdążył wylicytować cementu, ponieważ aukcja zakończyła się. Następnego dnia na prośbę klienta, który nie potrafił sam wykonać pierwszej licytacji, powód licytował cement w ilości 50,4 tony z dostępności 630 ton na aukcji. Klient podał login i hasło dostępu do aukcji i przez cały czas jej trwania pozostawał z powodem w kontakcie telefonicznym informując jaką wylicytować cenę. Licytacja odbywała się jawnie w obecności dwóch innych pracowników działu handlowego. Po zakończeniu aukcji okazało się, że wylicytowana cena była drugą najwyższą ceną na aukcji. Pozwana nie poniosła szkody materialnej. Powód działał w interesie pracodawcy, aby sprzedać cement w możliwie najwyższej cenie i wykonać obowiązki pracownika działu handlowego. Pracownicy działu handlowego nie podpisywali żadnych instrukcji i oświadczeń o niewykonywaniu takich czynności, a regulamin serwisu (...) dotyczy wyłącznie klientów pozwanej, a nie pracowników. Nadto, powód podlegał ochronie związkowej przewidzianej w art. 32 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych. W dniu 01 grudnia 2021 r. powód zawieszony został w obowiązkach służbowych, a w dniu 02 grudnia 2021 r. pracodawca poinformował organizację związkową (...) przy(...) S.A. o zamiarze rozwiązania z powodem umowy o pracę z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych. Zakładowa Komisja Związkowa nie wyraziła zgody na rozwiązanie umowy o pracę z powodem bez wypowiedzenia uznając, że wskazane powody rozwiązania umowy były sprzeczne z prawem i stanem faktycznym.

Pozwana nie uznała powództwa, wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania, podnosząc, że powód dokonał ingerencji w serwisie aukcyjnym (...) poprzez równoczesne sprawdzanie wyników jako pracownik i zalogowanie się po raz pierwszy, a następnie licytowanie podczas aukcji w imieniu klienta A. D., którego powód był opiekunem. Powód naraził pracodawcę na szkodę materialną i niematerialną i spowodował pokrzywdzenie innych klientów, ponieważ w wyniku licytacji w dniu 26 listopada 2021 r. 11 klientów, w tym A. D. nabyło cement, a 12 klientów nie zdołało nabyć towaru. Gdyby nie ingerencja powoda inny klient mógłby nabyć ponad 50 ton cementu, a w sytuacji braku cementu na rynku cena ma znaczenie drugorzędne. Powód naraził klientów na milionowe kary, ponieważ uniemożliwił im branie udziału w aukcji na równych zasadach i zakup deficytowego towaru. Regulamin serwisu (...) obowiązuje jego użytkowników, którymi są również pracownicy i jest załącznikiem do umów handlowych, które przygotowują kierownicy regionów; powód musiał znać regulamin. Powód swoim działaniem naruszył niemal wszystkie podstawowe obowiązki pracownicze określone w art. 100 § 2 k. p. Działania powoda stanowią naruszenie regulaminu pracy i ustalonego w pracy porządku i zasad uczciwej konkurencji. Pozwana cieszy się bardzo dobrą reputacją wśród klientów i kontrahentów, a działania pracowników, takie jak powoda, mogą mieć wpływ na negatywną zmianę wizerunku firmy. Rozwiązanie z powodem umowy o pracę nie naruszało przepisów ustawy o związkach zawodowych. Powód naruszył podstawowe obowiązki pracownicze i nie podlega jakiegokolwiek ochronie.

Sąd Rejonowy Sąd Pracy w Wieluniu, wyrokiem z 14 kwietnia 2022 roku, przywrócił powoda T. M. do pracy w pozwanej (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w T. na dotychczasowych warunkach pracy i płacy (pkt 1), nałożył na pozwaną (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w T. obowiązek dalszego zatrudnienia powoda T. M. na dotychczasowych warunkach pracy i płacy do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania (pkt 2), zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w T. na rzecz powoda T. M. kwotę 26 156,2 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy pod warunkiem podjęcia pracy w pozwanej (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w T. (pkt 3), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt 4), zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w T. na rzecz powoda T. M. kwotę 180,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem kosztów zastępstwa procesowego (pkt 5), nakazał pobrać od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w T. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wieluniu kwotę 3 957,00 zł tytułem opłaty (pkt 6).

Wyrok poprzedziły następujące ustalenia i rozważania sądu I instancji:

T. M. zatrudniony został w (...) S.A. w dniu 01 września 1988 r. na podstawie umowy o pracę. Od 1998 roku powód pracował na stanowisku specjalisty do spraw marketingu, a od 2009 roku kierownika regionu z wynagrodzeniem ostatnio 6 594,00 zł. Uchwałą Komisji Zakładowej (...) przy (...) S.A. z dnia 29 września 2020 r. powód objęty

został w okresie od 29 września 2020 r. do 30 kwietnia 2023 r. ochroną związkową przewidzianą w art. 32 ustawy o związkach zawodowych. 2 grudnia 2021 r. pozwany zawiadomił organizację związkową o zamiarze rozwiązania z T. M. umowy o pracę w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k. p. z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych poprzez nieuprawnioną ingerencję w serwisie aukcyjnym (...) poprzez równoczesne sprawdzanie wyników jako pracownik(...) oraz licytowanie podczas aukcji w imieniu klienta, którego jest opiekunem, czym dopuścił się naruszenia obowiązujących w spółce zasad równego traktowania klientów, uczciwej konkurencji oraz przejrzystości i naraził pracodawcę na szkodę wizerunkową i materialną, poprzez działanie niezgodne z regulaminem serwisu (...) w szczególności z § 2 regulaminu i poprzez pozostawanie przez pracownika w konflikcie interesów, tj. reprezentowanie jednocześnie interesów pracodawcy i jego klienta. Zakładowa Organizacja Związkowa (...) przy (...) S.A. nie wyraziła zgody na rozwiązanie z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia podnosząc w uzasadnieniu swojego stanowiska, iż powody rozwiązania z pracownikiem umowy o pracę są nieuzasadnione i sprzeczne z prawem i stanem faktycznym. T. M. jest wieloletnim pracownikiem spółki, zawsze bardzo mocno zaangażowanym w swoją pracę, wykonuje obowiązki sumiennie i z najwyższą starannością, nie był karany dyscyplinarnie, cieszy się dobrą opinią kadry zarządzającej i współpracowników. W ocenie organizacji związkowej, T. M. w dniu 26 listopada 2021 r. w sytuacji opisanej przez Spółkę działał w interesie pracodawcy żeby sprzedać cement, wykonywał obowiązki jak inni pracownicy Działu Handlowego i nie pozostawał w konflikcie interesów. Pierwsze instruktażowe licytacje wykonują wielokrotnie wszyscy pracownicy Działu Handlowego na laptopie u klienta lub na komputerze stacjonarnym w (...) co do tej pory było akceptowane przez pracodawcę.

1 grudnia 2021 r., zarząd pozwanej spółki zlecił bezpośredniemu przełożonemu powoda K. S. podjęcie czynności zmierzających do zawieszenia powoda w pełnieniu obowiązków służbowych. Do tej pory przełożeni nie mieli zastrzeżeń do wykonywania obowiązków służbowych przez powoda.

14 grudnia 2021 r., pracodawca doręczył powodowi oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych w dniu 26 listopada 2021 r. poprzez nieuprawnioną ingerencję w serwisie aukcyjnym(...)poprzez równoczesne sprawdzanie wyników jako pracownik (...) oraz licytowanie podczas aukcji w imieniu klienta, którego był opiekunem przy zastosowaniu loginu i hasła klienta, czym dopuścił się naruszenia obowiązujących w spółce zasad równego traktowania klientów, uczciwej konkurencji i przejrzystości i naraził pracodawcę na szkodę wizerunkową jak i materialną, działanie niezgodne z regulaminem serwisu (...) w szczególności z § 2 ust. 4 regulaminu, tj. wykonanie pierwszego logowania klienta, pozostawanie w konflikcie interesów tj. reprezentowanie jednocześnie interesów pracodawcy oraz jego klienta. W oświadczeniu pracodawca wskazał, iż działanie powoda stanowi naruszenie w szczególności § 59 pkt 5 i 8 Regulaminu Pracy (...) S.A.

Sąd Rejonowy ustalił dalej, że powód umówiony był na dzień 25 listopada 2021 r. na wizytę w firmie (...) w celu udzielenia instruktażu i uruchomienia pierwszego logowania na platformę (...)W dniu 24 listopada 2021 r., po przesięgowaniu na właściwe konto wadium wpłaconego w dniu 23 listopada 2021 r. przez firmę (...), powód zwrócił się do D. S., kierownika działu sprzedaży, o wygenerowanie loginu i hasła dla firmy na platformę (...). Powód pojechał do odległej od siedziby (...) o 320 km firmy (...) w dniu 25 listopada 2021 r., jednak nie mógł udzielić w siedzibie firmy instruktażu pierwszego logowania na platformę (...), ponieważ do zakończenia interesującej jej licytacji firma nie otrzymała z (...) loginu i hasła. W dniu 26 listopada 2021 r. pan D. zatelefonował do powoda z prośbą o pomoc w logowaniu i wylicytowaniu cementu, z czym nie był w stanie sam sobie poradzić. Klient udostępnił powodowi swój login i hasło dostępu do platformy i przez cały czas trwania licytacji pozostawał w połączeniu telefonicznym z powodem podając jaką oferuje cenę, masę zakupu, minimalną masę zakupu cementu i termin płatności. Powód wykonywał te czynności na swoim stanowisku pracy w obecności dwóch współpracowników. Powód, załogowany za pomocą loginu udostępnionego przez klienta na firmę (...) miał podzielony ekran monitora na dwie części: w lewym oknie odświeżał cenę pojawiającą się na aukcji, a w prawym oknie licytował cenę zgodnie z instruktażem klienta. Na ekranie komputera w czasie aukcji widać cenę i termin płatności. Wygląd aukcji z poziomu opiekuna handlowego różni się od wyglądu z poziomu klienta wyłącznie tym, że opiekun handlowy widzi nazwę klienta, która dla drugiego klienta jest zakodowana. W trakcie licytacji, klient może zgłosić nieograniczoną liczbę ofert, może modyfikować swoje oferty;

złożona przez użytkownika oferta staje się jawna od chwili jej złożenia w serwisie. Po zakończeniu aukcji okazało się, że cena zaoferowana przez firmę (...) 317,00 zł za tonę cementu jest drugą najwyższą na aukcji. Firma (...) nabyła 50,4 tony cementu z 630 ton dostępnych na aukcji.

Sąd ustalił również, że od czasu wprowadzenia platformy (...)klienci pozwanej mieli problem z pierwszym logowaniem na platformę. Dyrektor handlowy, zajmująca stanowisko w czasie wprowadzenia platformy, poleciła przedstawicielom handlowym, w tym powodowi będącemu jednym z najstarszych pracowników Działu Handlowego, demonstrowanie klientom przebiegu aukcji i instruowanie jak logować się na platformę. Obecny dyrektor handlowy J. B. (1) nie odwołał zarządzeń poprzedniego dyrektora dotyczących giełdy (...) Platforma służy do zabukowania cementu, który musi zostać odebrany przez klienta w ciągu 7 dni. Do pracowników działu handlowego prowadzących sprzedaż cementu i obsługę klientów należy wytłumaczenie klientom zasad działania systemu sprzedaży aukcyjnej cementu.

Firma (...) skierowała skargę do właściciela (...) w D. z uwagi na odcięcie firmy w maju 2020 roku od dostaw cementu. Właściciel firmy w związku z zaistniałą sytuacją dzwonił do powoda, który od kilkunastu lat był opiekunem handlowym firmy, bardzo często o różnych porach domagając się stanowczo, również z użyciem inwektyw, interwencji w sprawie dostaw cementu. Powód wielokrotnie zwracał się do swoich przełożonych w sprawie dostaw cementu dla firmy (...). Przełożony powoda J. B. (1) przestał odbierać telefony od właściciela firmy (...). Z powodem przełożony kontaktował się w sposób zdalny.

W § 59 Regulaminu Pracy (...)S.A. wskazano, jakie zachowania pracownika stanowią ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracownika. Stosownie do treści § 59 pkt 5, ciężkim naruszeniem podstawowych obowiązków pracownika jest niewykonywanie poleceń przełożonych zgodnie z obowiązującymi przepisami. Zgodnie z § 59 pkt 8, ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków stanowi narażenie pracodawcy na straty na skutek niedbalstwa bądź zlekceważenia wydanych w tym celu zasad i przepisów.

Ustalając powyższe fakty, sąd pierwszej instancji wskazał, że na wiarygodność nie zasługują zeznania świadka J. B. (1) o ingerencji powoda na aukcji jako handlowca. Powód, jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie ingerował w aukcję, lecz prowadził licytację dla klienta, którego był opiekunem handlowym, pozostając w telefonicznym połączeniu z klientem, który dyktował jaką cenę oferuje. Nie zasługują na uwzględnienie twierdzenia świadka, iż powód był szczególnie zainteresowany uruchomieniem aukcji dla firmy (...). Jest to własna ocena świadka czynności podejmowanych przez powoda, w interesie pracodawcy, w ramach zakresu obowiązków służbowych opiekuna handlowego klienta. Dodatkowo, w ocenie sądu, poza potwierdzeniem, że do pracowników prowadzących sprzedaż cementu i obsługę klientów należy zapoznanie klienta z zasadami działania systemu sprzedaży aukcyjnej cementu, zeznania świadka M. G. nie wnoszą do sprawy istotnych informacji: świadek twierdził, iż nie zna przyczyn rozwiązania umowy o pracę z powodem, nie był świadkiem rozmów telefonicznych z panem D. i nie pamięta czy odbywały się szkolenia z zakresu działania systemu (...). Świadkowie W. B. i M. Z. wskazują w swoich zeznaniach na okoliczności niesporne między stronami, że klienci dokonują zakupu cementu na aukcji posługując się własnym loginem, a sprzedający cement nie ingerują w aukcję ze swojej strony logując się do platformy jako pracownicy. Powód w swoich zeznaniach potwierdza, iż nie licytował cementu w dniu 26 listopada 2021 r. będąc załogowanym na platformie jako pracownik.

Po tychże ustaleniach, sąd pierwszej instancji doszedł do przekonania, że powództwo co do zasady zasługuje na uwzględnienie. Wskazał, że rozwiązanie umowy o pracę z powodem nastąpiło w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k. p., zgodnie z którym pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Przesłanką rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 k. p. jest zawinione, ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych. Natomiast, na podstawie art. 32 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (tekst jednolity Dz. U. z 2022, poz. 854), pracodawca bez zgody zarządu zakładowej organizacji związkowej nie może wypowiedzieć ani rozwiązać stosunku prawnego ze wskazanym uchwałą zarządu jego członkiem lub z inną osobą wykonującą pracę zarobkową będącą członkiem danej zakładowej organizacji związkowej, upoważnioną do reprezentowania tej organizacji wobec pracodawcy albo organu lub osoby dokonującej za pracodawcę czynności w'

sprawach z zakresu prawo pracy - z wyjątkiem przypadku ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy, a także jeżeli dopuszczają to przepisy odrębne. Powód, zaznaczył sąd, zgodnie z uchwałą Prezydium Komisji Zakładowej (...), podlegał w czasie rozwiązania umowy o pracę ochronie związkowej przewidzianej w art. 32 ustawy o związkach zawodowych. Pracodawca, rozwiązując z powodem umowę o pracę wbrew stanowisku Zakładowej Organizacji Związkowej, która nie wyraziła zgody na rozwiązanie umowy, naruszył przepis art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych. Mając jednak na uwadze, iż zgodnie z poglądem przyjętym w doktrynie i orzecznictwie niewyrażenie zgody przez zarząd związku może być traktowane jako nadużycie prawa z art. 8 k. p. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 14 maja 2014 r., II PK 202/13, Legalis numer 1003020), rozważyć należy, czy wskazane przez pracodawcę w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę zachowania powoda stanowią zawinione i ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych. Sąd Rejonowy podkreślił, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby powód w dniu 26 listopada 2021 r. dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych. W dniu 25 listopada 2021 r. powód udał się do firmy (...) w celu udzielenia instruktażu i uruchomienia pierwszego logowania na platformę (...). Firma (...), mimo wpłacenia w terminie wadium, nie otrzymała z (...) do zakończenia licytacji w dniu 25 listopada 2021 r. loginu i hasła. Powód nie mógł w związku z tym udzielić właścicielowi w siedzibie firmy, na należącym do firmy sprzęcie, instruktażu jak skorzystać z platformy (...) i wziąć udział w aukcji cementu. Firma ta dotychczas nie nabywała cementu na aukcji. W dniu 26 listopada 2021 r. powód na prośbę klienta, jako opiekun handlowy, wykonywał czynności na aukcji (...) pozostając w łączności telefonicznej z klientem, który oferował cenę, masę zakupu, minimalną masę zakupu cementu i termin płatności. Jak wynika z regulaminu serwisu (...) w trakcie licytacji klient może zgłosić nieograniczoną liczbę ofert, może modyfikować swoje oferty, a złożona przez użytkownika oferta staje się jawna od chwili jej złożenia w serwisie. Powód nie załogował się na platformę w dniu 26 listopada 2021 r. jako handlowiec, ale załogował się korzystając z loginu udostępnionego przez klienta. Sąd podkreślił, że, powód, gdyby był załogowany jako pracownik, miałby wgląd do danych, do których, poza nazwą firm biorących udział w aukcji, mają dostęp klienci (...). Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby uzasadniony był zarzut naruszenia przez powoda przyjętej przez pozwaną firmę zasady równego traktowania klientów i uczciwej konkurencji. Pozwany nie wykazał, aby powód podejmując czynności w dniu 26 listopada 2021 r. uniemożliwił innym firmom wzięcie udziału w aukcji na równych zasadach i zakup cementu. Firma (...) wylicytowała około 50 ton cementu za zaoferowaną przez siebie cenę; jak się okazało następnie z wylicytowanej masy cementu firmie umożliwiono odbiór połowy towaru, ponieważ odbiór pozostałej części cementu został, jak podnosi powód, zablokowany. Pozwana nie wykazała, aby podjęte przez powoda czynności faktycznie naraziły firmę na szkodę wizerunkową i materialną. W ocenie sądu pierwszej instancji, nieuzasadniony jest również zarzut ciężkiego naruszenia przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych poprzez działanie niezgodne z § 2 ust. 4 regulaminu serwisu (...). Regulamin ten bowiem określa zasady udziału klientów pozwanej (...) w serwisie (...) Jak wynika z zapisów regulaminu warunkiem aktywacji konta i rozpoczęcia korzystania z serwisu jest dostarczenie do (...) egzemplarza regulaminu podpisanego przez klienta ze wskazaniem adresu e-mail. Nieuzasadniony jest również zarzut pozostawiania przez powoda w konflikcie interesów polegającym na reprezentowaniu jednocześnie interesów pracodawcy oraz jego klienta. Powód wykonywał obowiązki przedstawiciela handlowego - opiekuna klienta w interesie zatrudniającego powoda pracodawcy. Pracodawca zarzucając powodowi naruszenie § 59 pkt 5 Regulaminu Pracy (...) S.A. nie wskazał w rozwiązaniu umowy o pracę ani w trakcie niniejszego postępowania, jakich poleceń przełożonych powód nie wykonał. Jak wynika z zeznań powoda poleceniem służbowym poprzedniego dyrektora, przełożonej powoda, była pomoc klientom przy pierwszym logowaniu do serwisu (...) Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika również, aby powód na skutek niedbalstwa lub lekceważenia zasad i przepisów naraził pracodawcę na straty i dopuścił się tym samym ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych przewidzianego w § 59 pkt 8 Regulaminu Pracy. Stawiany przez pozwaną w toku postępowania zarzut, iż groziła jej potencjalna szkoda, gdyby klienci przez czynności podjęte przez powoda w dniu 26 listopada 2021 r. przestali korzystać z platformy (...) nie znajduje uzasadnienia w zebranym w sprawie materiale dowodowym. W szczególności należy zwrócić uwagę na to, iż z twierdzeń strony pozwanej wynika, że jest duży popyt na cement na rynku, a za mała podaż. Ponadto zarzut, iż powód jako pracownik (...), wiedział jakie są ceny cementu na rynku, co miało zdaniem pozwanej wpływ na wyniki aukcji, nie zasługuje na uwzględnienie; nie jest bowiem wiarygodne, aby firmy nabywające cement i oferujące cenę zakupu na aukcji nie znały cen rynkowych cementu. Jak wskazał powód niektóre z firm zrezygnowały z aukcji w dniu 26 listopada 2021 r. już na poziomie ceny wywoławczej, czyli minimalnej, bez postąpień.

Zauważyć również należy, iż w zakresie obowiązków powoda jako kierownika regionu była obsługa firmy (...); firma ta pozostawała nadal kontrahentem pozwanej, a wszelkie kontakty z firmą sędowane zostały na powoda, ponieważ przełożeni powoda nie odbierali telefonów od właściciela firmy i unikali z nim kontaktów nie zwalniając jednocześnie powoda z obowiązków obsługi tej firmy.

Z uwagi na powyższe okoliczności, stwierdził Sąd Rejonowy, brak jest podstaw do przyjęcia, że działania powoda w dniu 26 listopada 2021 r. stanowiły ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych uzasadniające rozwiązanie z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k. p. Dlatego na podstawie art. 56 § 1 k. p. przywrócił powoda do pracy w pozwanej (...) S.A. na dotychczasowych warunkach pracy i płacy. Mając na uwadze naruszenie przez pracodawcę przepisu art. 52 § 1 pkt 1 k. p. oraz przepisu art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych poprzez niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodem, którego stosunek pracy podlegał ochronie związkowej sąd uwzględnił wniosek powoda i na podstawie art. 477⁽²⁾ § 2 k.p.c., nałożył na pozwaną obowiązek dalszego zatrudnienia powoda na dotychczasowych warunkach pracy i płacy do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania.

Stosownie do treści przepisu art. 57 § 1 i 2 k. p. pracownikowi, który podjął pracę w wyniku przywrócenia do pracy, przysługuje wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, nie więcej jednak niż za 3 miesiące i nie mniej niż za 1 miesiąc. Jeżeli jednak umowę o pracę rozwiązano z pracownikiem, gdy rozwiązanie umowy o pracę podlega ograniczeniu z mocy przepisu szczególnego, wynagrodzenie przysługuje za cały czas pozostawania bez pracy. Ponieważ stosunek pracy powoda podlegał ochronie na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych, powodowi przysługuje wynagrodzenie za cały czas pozostawania bez pracy w kwocie 26 156,20 zł. Ustalając kwotę należnego wynagrodzenia Sąd Rejonowy uwzględnił, że wynagrodzenie miesięczne powoda wynosiło 6 594,00 zł, a powód pozostawał bez pracy 3 miesiące i 29 dni. Sąd oddalił powództwo w pozostałej części w przedmiocie żądania wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy wskazane przez pełnomocnika powoda w wysokości 26 255,46 zł.

Mając na uwadze, iż powód uległ co do nieznacznej części swojego żądania Sąd na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c., zasądził od pozwanej na rzecz powoda koszty zastępstwa prawnego, których wysokość wynosi w niniejszej sprawie 180,00 zł zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800). Ponieważ powód zwolniony został od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu, sąd, na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 2257) w zw. z art. 100 zdanie drugie k.p.c., nakazał pobrać od pozwanej (...) S.A. kwotę 3 957,00 zł tytułem opłaty.

Z rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego w części, w zakresie pkt 1, 2, 3, 5 i 6 wyroku, nie zgodziła się pozwana i wywiodła apelację, gdzie zarzuciła:

1. Naruszenie prawa procesowego, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy:

a) zasady równego traktowania stron w postępowaniu cywilnym poprzez dopuszczenie strony powodowej do udziału osobistego w rozprawach w budynku Sądu mimo wyznaczenia ich w sposób zdalny;

b) art. 233 §1 k.p.c., poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego dokonaną z naruszeniem zasad logiki i doświadczenia życiowego, w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na:

- przyjęciu, że pierwsze instruktażowe licytacje wykonują wielokrotnie wszyscy pracownicy Działu Handlowego na laptopie u klienta lub na komputerze stacjonarnym w (...) co do tej pory było akceptowane przez Pracodawcę, podczas gdy taka praktyka nie została przez powoda udowodniona żadnym pisemnym zarządzeniem, a powołani przez pozwaną świadkowie jednoznacznie wskazali, że takie praktyki nigdy nie miały miejsca i są zakazane;

- przyjęciu, że licytacja na portalu(...)w dniu 26 listopada 2021 r. odbywała się jawnie w obecności dwóch innych pracowników Działu Handlowego, podczas gdy nie zostało to poparte żadnymi dowodami, a świadkowie jednomyślnie zeznali, iż nie mieli wiedzy o podejmowanych przez powoda czynnościach;

- przyjęciu, że regulamin serwisu (...)dotyczy wyłącznie klientów pozwanej, a nie pracowników, podczas gdy z samej jego treści, zasad logiki i doświadczenia życiowego wynika, że dotyczy wszystkich użytkowników, a powód jako pracownik Działu Handlowego był jego użytkownikiem, ponadto logując się loginem i hasłem firmy A. D. działał jako klient i był zobowiązany nie tylko znać treść regulaminu, ale również go stosować;

- przyjęciu, że klient obsługiwany przez powoda wpłacił wadium w terminie, podczas gdy wspomniana wpłata wpłynęła na inny niż wskazany w regulaminie rachunek bankowy, co doprowadziło do niewygenerowania loginu i hasła w terminie;

- oparciu ustaleń w sprawie na zeznaniach powołanego przez powoda świadka A. M. podczas gdy świadek ten nigdy nie był bezpośrednim świadkiem zdarzeń o których zeznawał, a jedynie świadkiem ze słyszenia, nadto świadek jest żoną powoda czyli osobą zainteresowaną rozstrzygnięciem sprawy na korzyść powoda;

- uznaniu dowodu z przesłuchania powoda za wiarygodny, natomiast dowodu z zeznań świadka J. B. (1) - pracownika pozwanej za niewiarygodny w części, w której świadek zeznawał o ingerencji powoda na aukcji jako handlowca, a także iż powód był szczególnie zainteresowany uruchomieniem aukcji dla firmy A. D. bez wskazania uzasadnionych przyczyn uzasadniających taką ocenę wiarygodności ww. dowodów;

- pominięcie zeznań świadka M. G. jako nieistotnych w sprawie w sytuacji, gdy świadek potwierdził, że Regulamin serwisu aukcyjnego (...) nie przewiduje logowania się za klienta, przełożeni nigdy nie wydawali instrukcji logowania się za klientów, gdyż takie logowanie wydaje się niezgodne z prawem;

- błędnym uznaniu, iż świadek M. G. nie pamięta czy odbywały się szkolenia z zakresu działania systemu (...)w sytuacji, gdy świadek na rozprawie w dniu 11 marca 2022 r. wprost zeznał, że pierwsze szkolenie z zasad działania serwisu aukcyjnego odbyło się po jego wdrożeniu, a wobec braku zmian w regulaminie było ono wystarczające (02:25:10 - 02:34:56 zapisu nagrania z rozprawy);

- uznaniu, iż powód nie pozostawał w konflikcie interesów polegającym na jednoczesnym reprezentowaniu interesów klienta i swojego pracodawcy, podczas gdy działając na rzecz klienta - A. D. jednocześnie narażał (...)na oskarżenia o nierówne traktowanie i naruszenia zasad uczciwej konkurencji ze strony innych klientów;

- przyjęciu, że powód nie mógł udzielić klientowi instruktażu działania na portalu (...)z uwagi na brak danych do logowania, podczas gdy istniała możliwość skorzystania z wersji testowej ww. portalu;

- przyznaniu wiary powodowi, iż poprzednia Dyrektorka Handlowa pozwanej Spółki, zajmująca stanowisko w czasie wprowadzania platformy (...), wydała zarządzenie dotyczące demonstrowania klientom przebiegu aukcji i instruowania jak logować się na platformę, podczas gdy w Spółce prowadzony jest rejestr wszystkich zarządzeń, a powód nie udowodnił istnienia zarządzenia o powoływanej treści;

- przyjęciu, że zablokowano odbiór części wylicytowanego towaru przez klienta obsługiwanego przez powoda - firmę A. D. podczas gdy to klient zaprzestał odbioru towaru i nie kontaktował się w żaden sposób z pozwaną mimo wysyłanych do niego monitów wzywających do odbioru;

- przyjęciu, że powód nie naraził pozwanej na szkodę, podczas gdy jego działanie mogło doprowadzić do uszczerbku na wizerunku Spółki, a w konsekwencji do utraty zaufania klientów i zaprzestanie przez nich uczestnictwa w aukcjach co skutkowałoby zamknięciem portalu (...), który przynosi (...) wymierne zyski;

- przyjęciu, że działanie powoda jako pracownika pozwanej mogło polegać tylko na zalogowaniu się do serwisu (...) jako pracownik, podczas gdy powód w czasie działania na rzecz klienta nie został zwolniony z obowiązku świadczenia pracy, działał na terenie zakładu pracy i w czasie za który pobierał wynagrodzenie od pozwanej;

c) art 2351 § 2 k.p.c., poprzez pominięcie dowodu z przedstawionego na rozprawie oświadczenia Głównego Specjalisty ds. Środowiska pozwanej - C. W. mającego istotne znaczenie w sprawie podważające twierdzenia powoda i jego

wiarygodność, bez wydania postanowienia w tym zakresie i bez wskazania uzasadnienia pominięcia dowodu Głównego Specjalisty ds. Środowiska pozwanej - C. W. mającego istotne znaczenie w sprawie podważające twierdzenia powoda i jego wiarygodność, bez wydania postanowienia w tym zakresie i bez wskazania uzasadnienia pominięcia dowodu;

d) art. 253 k.p.c. w zw. z art. 245 k.p.c., poprzez pominięcie dowodu z dokumentu prywatnego - oświadczenia Głównego Specjalisty ds. Środowiska pozwanej C. W., z którego wynika, że pozwana nigdy nie akceptowała ingerencji pracowników w obsługę kont podmiotów zarejestrowanych w (...) w sytuacji, gdy powód nie zaprzeczył jego prawdziwości;

e) art. 325 k.p.c. w zw. z art. 327⁽¹⁾ § 1 pkt 1 k.p.c., poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku przyczyn odmowy mocy dowodowej zeznaniom świadka J. B. (1) w zakresie wskazującym na ingerencję powoda w aukcję w charakterze zarówno handlowca jak i klienta oraz szczególnego zainteresowania powoda uruchomieniem aukcji dla firmy A. D.;

f) art. 477² § 2 k.p.c., poprzez nałożenie na pozwanego obowiązku dalszego zatrudnienia powoda do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sytuacji, gdy pracownik stanowi zagrożenie dla interesów pracodawcy.

2. Naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci:

a) art. 32 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie bezwarunkowej ochrony przed zwolnieniem członka funkcyjnego związku zawodowego, podczas gdy ochrona ta nie jest bezwzględna i nie może uzasadniać naruszania zarówno zasad współzycia społecznego jak też naruszania podstawowych obowiązków pracowniczych i narażania pracodawcy na szkodę w postaci utraty renomy i dobrego imienia;

b) art. 52 § 1 pkt 1 w zw. z art. 100 § 1 i art. 100 § 2 pkt, 2,4 i 6 k. p. przez ich nieprawidłowe niezastosowanie i przyjęcie, że zachowania powoda, zarzucane mu w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę, nie wyczerpuje znamion ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych w sytuacji, gdy powód uczestnicząc w akcji jednocześnie jako klient i pracownik nie tylko naruszył obowiązujące w zakładzie pracy regulaminy, naraził pracodawcę na zarzuty nieprzestrzegania zasad uczciwej konkurencji oraz utratę renomy i dobrego imienia, ale dopuścił się działania obiektywnie nagannego i naruszającego zasady współzycia społecznego;

c) art. 100 § 2 pkt 2, 4 i 6 k. p. w zw. z art. 8 k. p. poprzez ich niezastosowanie skutkujące przyznaniem powodowi ochrony przed wypowiedzeniem stosunku pracy mimo, że ochrona taka w okolicznościach niniejszej sprawy stanowi nadużycie prawa i pozostaje w sprzeczności z zasadami współzycia społecznego wobec wykazanego przez pozwaną naruszenia przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych uzasadniających rozwiązanie z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia;

Wobec tak sformułowanych zarzutów, pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych. Ewentualnie, uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z obowiązkiem dokonania rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania za postępowanie odwoławcze.

Dodatkowo, apelująca domagała się dopuszczenia na podstawie art. 381 k.p.c. dowodów z załączonych do apelacji dokumentów w postaci wydruku aukcji z dnia 26 listopada 2021 r., oświadczenia C. W. z dnia 29 marca 2022 r., przedstawionego przez pozwaną na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2022 r., na okoliczność zasadności rozwiązania z powodem umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym, naruszenia przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych, jednoczesnego uczestniczenia przez powoda w aukcji w charakterze pracownika i klienta, braku akceptacji pracodawcy dla takich praktyk;

W uzasadnieniu apelacji pozwana wskazała, że rozpatrując niniejszą sprawę sąd w sposób nieprawidłowy dokonał ustaleń faktycznych w sprawie głównie w oparciu o wyjaśnienia powoda i zeznania świadka A. M. (żony powoda).

Sąd pominął prawie wszystkie istotne fakty przyznane przez świadków powołanych przez stronę pozwaną, posługując się jedynie wybranymi fragmentami ich zeznań, które w dodatku błędnie zinterpretował. Sąd Rejonowy dał wiarę powodowi, że pierwsze instruktażowe licytacje wykonują wielokrotnie wszyscy pracownicy Działu Handlowego na laptopie u klienta lub na komputerze stacjonarnym w (...) i że praktyka taka była do tej pory akceptowana przez pracodawcę. Zeznania na rozprawie w dniu 04 lutego br. świadka A. G. w tym zakresie błędnie zostały uznane przez Sąd za dowód, ponieważ świadek ten przyznał, iż nie ma wiedzy na ten temat, a przedstawione w stanowisku organizacji związkowej fakty zna wyłącznie z relacji powoda. W tym stanie rzeczy wskazać należy, że świadek ten nie relacjonuje spostrzeżeń własnych, a jedynie zasłyszane od innej osoby tzn. samego powoda, który przedstawił swoje subiektywne stanowisko. Świadek A. G. nie poczynił żadnych ustaleń w przedmiotowym zakresie, nie zapytał innych pracowników Działu Handlowego, a zatem stanowisko organizacji związkowej opiera się wyłącznie na relacji powoda, dlatego też dowód z zeznań tego świadka powinien zdaniem pozwanej zostać uznany za nieprzydatny.

Jak wskazano w orzecznictwie, do zeznań świadków ze słyszenia sądy powinny podchodzić z dużą ostrożnością - tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 16.12.2014 r., III AUa 436/14, LEX nr 1602947: "W tym miejscu należy również podzielić ocenę apelującego, iż oparcie ustaleń co do rzeczywistego wykonywania obowiązków pracowniczych wyłącznie na zeznaniach świadka ze słyszenia i jednocześnie członka dalszej rodziny odwołującej się pozostaje w sprzeczności z zasadą wszechstronnego rozważenia zebranego materiału zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.", podobnie Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 22.12.2015 r., I ACa 487/15, LEX nr 2152461: "[...] przedstawienie zdarzeń [...] jest dowodem bardziej wiarygodnym, niż zeznania świadków, zaangażowanych w konflikt stron, przedstawiających subiektywne opinie związane z ich emocjonalnym obieraniem zdarzeń lub tych, którzy wiedzę czerpią jedynie ze słyszenia od osób trzecich.", także: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 26.10.2017 r., VACa 162/17, LEX nr 2409382: "[...] analiza zeznań świadka obejmuje ustalenie tego, co osoba przesłuchiwana w swojej wypowiedzi pozytywnie stwierdza, jakie okoliczności faktyczne poznała za pomocą swoich zmysłów osobiście (selekcja materiału zeznań). [...] Wprawdzie przepisy procedury cywilnej nie formułują nakazu odrzucania a priori zeznań świadka ze słyszenia (testis ex auditu), a więc relacjonującego bezpośrednie spostrzeżenia innych osób, ale przyjmuje się, że przedmiotem zeznania powinny być, co do zasady osobiste spostrzeżenia świadka, a nie sądy o faktach tworzone w drodze wnioszkowania czy wartościowania [...] Prawidłowo także Sąd Okręgowy przy ocenie zeznań świadka G. Z. uwzględnił, że jest to świadek ze słyszenia (testis ex auditu)."

Zdaniem apelującej, ustalenia Sądu w kwestii przeprowadzania logowania na portalu (...) nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a ponadto z ustaleń tych wynika, że powód w dniu 25 listopada 2021 r. pojechał na wizytę do firmy A. D. w celu udzielenia instruktażu i uruchomienia pierwszego logowania na platformę (...) (uzasadnienie str. 4), co potwierdza regułą panującą u pozwanej, że pierwsze instruktażowe logowania mogą odbywać się wyłącznie w siedzibie klienta, wyłącznie na jego komputerze. Gdyby regułą było logowanie się za klienta z komputera pozwanej, powód nie musiałby jechać do klienta, a mógłby to zrobić ze swojego sprzętu służbowego.

Ustalenia Sądu I instancji jakoby działanie powoda nie powodowało żadnej szkody dla pozwanej, czy też nie naraziło na powstanie szkody jest ze swej istoty nieprawdziwe. Działanie powoda naruszało zasady równego traktowania i uczciwej konkurencji oraz przejrzystości działania giełdy, co w przypadku „wycieku” takiej informacji na zewnątrz mogło doprowadzić do zachwiania zaufania kontrahentów do (...) S.A. i nieprzystępowania przez nich do dalszych licytacji.

Jak zostało wykazane w toku procesu serwis aukcyjny(...)S.A. (...) odpowiada za roczną sprzedaż cementu na poziomie ok. 111 000 ton co odpowiada wartości ok. 41 000 000 zł. Sprzedaż cementu z portalu(...) nie generuje dla (...) problemu organizacji transportu, gdyż zgodnie z §7 ust. 3 Regulaminem serwisu (...) to kupujący jest zobowiązany sam odebrać zakupiony cement z zakładu. Jak pozwana wskazywała na rozprawie w dniu 04 lutego 2022r. Zarząd spółki nigdy nie pozwalał na prowadzenie licytacji w imieniu klienta. Od samego początku aukcji było tak, że licytuje klient. W okresie wdrażania serwisu aukcyjnego tj. w 2009 roku były szkolenia pracowników. Od tego czasu regulamin aukcji się nie zmieniał i zawarta jest w nim informacja, że pierwsze logowanie musi być robione przez klienta. Firma

A. D. nie odebrała całego wylicytowanego cementu - odebrała jedynie połowę (jeden cementowóz - ok. 25 ton), zatem nie zapłaciła również za połowę wylicytowanego towaru.

Sąd dokonując dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów nie dał wiary zeznaniom świadka J. B. (1). Świadek ten zeznał zaś, że Powód w dniu 26 listopada 2021 nie był zwolniony ze świadczenia pracy na rzecz (...) (00:44:21 - 00:44:32 - nagrania rozprawy z dnia 11.03.2022 r.). Świadek zeznał ponadto, że nie było przyzwolenia na licytowanie w imieniu klientów i poza tym jednym działaniem powoda świadkowi nie jest znany inny tego typu fakt. Świadek ten zeznał również, że praktyka (logowania za klientów i licytowania w ich imieniu) jest zabroniona ze względu na możliwość utraty reputacji firmy poprzez ingerencję w system i nierówne traktowanie klientów, o czym wszyscy pracownicy zostali poinstruowani i przeszkoleni na szkoleniach w 2016 i 2017 r. z prawa ochrony konkurencji, powtarzanych cyklicznie, ostatnio w 2021 r. (00:45:43 - 00:46:50 - nagrania rozprawy z dnia 11.03.2022 r.), Wskazując ryzyko poniesienia i wysokość możliwej szkody dla pracodawcy, świadek zeznał, iż sprzedaż za pośrednictwem aukcji to ok 110 tys ton co generuje obrót na poziomie powyżej 40 mln zł (00:49:27 - 00:49:56 - nagrania rozprawy z dnia 11.03.2022r.).

Sąd w uzasadnieniu ustalił iż: Powód umówiony był na dzień 25 listopada 2021 r. na wizytę w firmie (...) w celu udzielenia instruktażu i uruchomienia pierwszego logowania na platformę (...). W dniu 24 listopada 2021 r. po przeksięgowaniu na właściwe konto wadium wpłaconego w dniu 23 listopada 2021 r. przez firmę (...) powód zwrócił się do D. S., kierownika działu sprzedaży, o wygenerowanie loginu i hasła dla firmy na platformę (...). Powód pojechał do odległej od siedziby (...) o 320 km firmy (...) w dniu 25 listopada 2021 r., jednak nie mógł udzielić w siedzibie firmy instruktażu pierwszego logowania na platformę (...) ponieważ do zakończenia interesującej jej licytacji firma nie otrzymała z (...) loginu i hasła. (str. 4 i 5 - uzasadnienia wyroku). Powyższe ustalenie jest błędne i niezgodne ze stanem faktycznym wynikającym wprost z zeznań świadka - J. B. (1). Świadek ten zeznał, iż wadium od firmy (...) wpłacono 24 listopada 2022 r. ale na błędny numer konta i zostało przeksięgowane dzień później (00:55:15 - 00:56:36 - nagrania rozprawy z dnia 11.03.2022 r.). Co więcej podróż służbowa powoda nie była „umówiona” - świadek J. B. (1) zeznał, że plan podróży powoda na 24 listopada nie obejmował wizyty w firmie A. D., nie było zapisu ani rozmowy czy sygnału, że powód się tam wybiera; dzień później - 25 listopada 2021 r. pojawia się zapis (wstecznie zmieniony), że 24 listopada powód przebywał w (...). (00:58:15 - 01:00:13 - nagrania rozprawy z dnia 11.03.2022 r.). Świadek zeznał również, że do obowiązków powoda należało szkolenie wstępne na programie testowym, ale ingerencja i licytowanie za klienta już nie (01:04:39 - 01:04:46 nagrania rozprawy z dnia 11.03.2022 r.). Świadek zeznał także, iż powód nękał telefonicznie obsługę sprzedaży celem szybszego wygenerowania loginu i hasła dla klienta podczas, gdy mógł przeprowadzić instruktaż na bazie programu testowego (01:14:46 - 01:15:26 nagrania rozprawy z dnia 11.03.2022r.).

Ponadto Sąd dokonując dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów uznał, iż zeznania świadka M. G., nie wnoszą do sprawy istotnych informacji, jednocześnie przyznając, iż potwierdził on, że do pracowników prowadzących sprzedaż cementu należy zapoznanie klienta z zasadami działania systemu sprzedaży aukcyjnej cementu. Zeznania świadka są jednak niezwykle istotne w sprawie, gdyż zeznał, że zna treść Regulaminu serwisu aukcyjnego(...), który nie przewiduje logowania się za klienta (02:26:48 - 02:26:54 - nagrania rozprawy z dnia 11.03.2022 r.). Świadek zaprzeczył, aby przełożeni wydawali instrukcje logowania się za klientów i nic mu nie wiadomo aby wydawali takie polecenia innym pracownikom (02:27:29 - 02:27:59 - nagrania rozprawy z dnia 11.03.2022 r.). Ponadto świadek zeznał, że nie było sytuacji, w której poprzedni Dyrektor Handlowy - Pani E. G. wydawała takie polecenia (02:28:16 - 02:28:43 - nagrania rozprawy z dnia 11.03.2022r.) i że nigdy nie logował się i nie licytował za klienta. Świadek M. G. stwierdził nawet, że wydaje mu się to (logowanie za klienta) niezgodne z prawem (02:33:03 - 02:33:05 - nagrania rozprawy z dnia 11.03.2022r.), a regulamin nie przewiduje logowania się za klienta. Dodatkowo zeznał, że odbyło się szkolenie z zasad działania serwisu aukcyjnego przed jego uruchomieniem, a powtórne nie były konieczne gdyż nie zmieniał się Regulamin. Sąd potraktował wybiórczo zeznania to wskazując w uzasadnieniu, iż świadek zeznał: „nie pamięta czy odbywały się szkolenia z zakresu działania systemu(...)” (str. 7 uzasadnienia wyroku), podczas gdy świadek ten zeznał, że odbyło się pierwsze szkolenie z jego działania po jego wdrożeniu, a wobec braku zmian w Regulaminie było ono wystarczające (02:25:09 - 02:25:12; 02:25:49 - 02:25:52 i 02:34:54 - 02:34:59nagrania rozprawy z dnia 11.03.2022 r.). Sąd w uzasadnieniu określił zeznania świadków W. B. i M. Z. jako zeznania na okoliczności niesporne między

stronami tzn., że klienci dokonują zakupu cementu na aukcji posługując się własnym loginem, a sprzedający cement nie ingerują w aukcję ze swojej strony logując się do platformy jako pracownicy. Twierdzenie Sądu samo w sobie zawiera sprzeczność, ponieważ po pierwsze są to właśnie okoliczności sporne pomiędzy stronami postępowania, a po drugie Sąd potwierdza jednocześnie, za udowodnione, że klienci dokonują zakupu cementu na aukcji posługując się własnym loginem. Dalsze twierdzenie, że sprzedający cement nie ingerują w aukcję ze swej strony logując się do platformy jako pracownicy jest nieuprawnione i nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym, ani bowiem świadek M. Z., ani też świadek W. B. nie zeznali, że ingerencja w aukcję polega na logowaniu się do platformy jako pracownicy. Również strona pozwana nigdy nie twierdziła, że ingerencja w aukcję polegała na jednoczesnym logowaniu się jako klient i równocześnie jako pracownik. Ingerencja w aukcję polegała bowiem na jednoczesnym działaniu (a nie logowaniu) przez powoda w imieniu pozwanej i w imieniu klienta. Powód nie został zwolniony z obowiązku świadczenia pracy na rzecz pracodawcy, miał zatem wykonywać swoje obowiązki służbowe, fakt że był opiekunem klienta nie uprawnia go do działania w jego imieniu i na jego korzyść. Jego obowiązkiem jest dbanie o dobro swojego pracodawcy, a nie jego klienta. Przez takie działanie powód pozostawał w wyraźnym konflikcie interesów, a odwrotne twierdzenie jest niezgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Z samych tylko zasad współżycia społecznego wywieść należy, że nie można uznawać za właściwe jednoczesne działanie w imieniu pracodawcy i jego klienta. Za nieistotne w sprawie uznał Sąd zeznania świadków dotyczące ich znajomości Regulaminu (...) i obowiązków z niego wynikających. Okazuje się bowiem, że jedynie powód twierdził, iż nie znał jego treści uznając, że nie musi jej znać, gdyż dotyczy on jedynie klientów pozwanej. Powód zapomniał jednak, że logując się do serwisu aukcyjnego w imieniu klienta, działał jako ten klient właśnie i chociażby z tego powodu miał obowiązek działać zgodnie z Regulaminem. Z zasad logiki i doświadczenia życiowego wywieść można, że regulaminy portali aukcyjnych (np.A., e.) dotyczą wszystkich jego użytkowników, a odmienne twierdzenia są błędne i nieuprawnione. Powód wielokrotnie logował się do serwisu za pomocą własnego loginu, był użytkownikiem przedmiotowego portalu, znał zasady jego działania. Obowiązywał go więc Regulamin, tak jak każdy inny dokument pracodawcy. Za niemające znaczenia w sprawie i niesporne uznał Sąd również zeznania świadków dotyczące braku instrukcji i przyzwolenia na logowanie się za klientów za pomocą ich loginów i haseł, dając wiarę w tym zakresie wyłącznie świadkowi ze słyszenia A. G. oraz samemu powodowi, którego wiele twierdzeń nie znalazło żadnego potwierdzenia w zebranym w sprawie materiale dowodowym, jak chociażby to, że był on mobbingowany przez przełożonego, czy jest szykanowany za działalność związkową, a także wiele innych. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że klient udostępnił powodowi swój login i hasło dostępu do platformy i przez cały czas trwania licytacji pozostawał w połączeniu telefonicznym z powodem podając jaką oferuje cenę, masę zakupu, minimalną masę zakupu cementu i termin płatności. Powód wykonywał te czynności na swoim stanowisku pracy w obecności dwóch współpracowników (str. 5 uzasadnienia). Zdaniem pozwanej dowodzenie tego faktu i wskazywanie go jako istotnego w przedmiotowym postępowaniu nie ma żadnego znaczenia, a mogłoby mieć jedynie wtedy, gdyby powód twierdził, że licytacja odbywała się w obecności przełożonego, a nie pracowników zajmujących stanowiska równorzędne z powodem. Tylko bowiem w takiej sytuacji można byłoby doszukiwać się potwierdzenia przyzwolenia prowadzenia licytacji za klientów. W związku z powyższym uznać należy, że powód dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych. W § 59 Regulaminu Pracy (...)S.A. wskazano jakie zachowania pracownika stanowią ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracownika. Stosownie do treści § 59 pkt 5 ciężkim naruszeniem podstawowych obowiązków pracownika jest niewykonywanie poleceń przełożonych zgodnie z obowiązującymi przepisami. Zgodnie z § 59 pkt 8 ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków stanowi narażenie pracodawcy na straty na skutek niedbalstwa bądź zlekceważenia wydanych w tym celu zasad i przepisów. Z materiału dowodowego zebranego przez Sąd I instancji wynika, że pozwana polecała i wymagała od swoich pracowników równego traktowania klientów, uczciwej konkurencji oraz przejrzystości. Z zachowania powoda wynika zaś, że traktował klienta A. D. w sposób szczególny. Ponadto działając w imieniu A. D. - logując się na jej login i hasło działał niezgodnie z Regulaminem serwisu (...) w szczególności z postanowieniami § 2 ust. 4 tego Regulaminu tj. wykonanie pierwszego logowania za klienta. Jedną z podstaw rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodem było: „równoczesne sprawdzanie wyników jako pracownik (...) oraz licytowanie podczas aukcji w imieniu klienta, którego był Pan (powód) opiekunem (przy zastosowaniu loginu i hasła klienta),Pozwana podnosiła, że powód będąc jednocześnie pracownikiem (...)w tym samym czasie był „przedstawicielem” klienta, a będąc załogowanym jako klient do serwisu aukcyjnego miał wgląd w wyniki - oferowane ceny przez inne podmioty - co zresztą sam przyznał m.in. w załączniku do pisma powoda z dnia 16 marca 2022 r. Powyższe Sąd wskazał również

w uzasadnieniu: „Powód, załogowany za pomocą loginu udostępnionego przez klienta na firmę (...) miał podzielony ekran monitora na dwie części: w lewym oknie odświeżał cenę pojawiającą się na aukcji, a w prawym oknie licytował cenę zgodnie z instruktażem klienta. Na ekranie komputera w czasie aukcji widać cenę i termin płatności. Wygląd aukcji z poziomu opiekuna handlowego różni się od wyglądu z poziomu klienta wyłącznie tym, że opiekun handlowy widzi nazwę klienta, która dla drugiego klienta jest zakodowana.” (str. 5 uzasadnienia). Pozwana w rozwiązaniu umowy o pracę z 14 grudnia 2022 roku nie zarzucała powodowi jedynie wykonywania czynności informatycznych - technicznych w postaci jednoczesnego (w tym samym momencie) „logowania się” z dwóch loginów - (...) należącego do klienta A. D. prowadzącej działalność pod firmą (...) oraz loginu (...) - przypisanego do pracowników działu handlowego (...) Istotą zarzutu było równoczesne działanie powoda z jednej strony jako pracownika (...) S.A., a z drugiej strony jako przedstawiciela klienta - A. D.. Oznacza to, że powód działał w imieniu obu stron transakcji, do czego nie był upoważniony przez swojego pracodawcę i przez co pozostawał w oczywistym konflikcie interesów, szczególnie, że w dniu licytacji powód wykonywał swoje obowiązki pracownicze. Takie działanie stanowi jaskrawy przykład niewykonania poleceń położonych o których mowa w § 59 pkt 5 Regulaminu Pracy (...) S.A. W odniesieniu do § 59 pkt 8 Regulaminu ponownie należy wskazać, iż stwierdzenie w uzasadnieniu Sądu: „Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika również, aby powód na skutek niedbalstwa lub lekceważenia zasad i przepisów naraził pracodawcę na straty i dopuścił się tym samym ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych przewidzianego w § 59 pkt 8 Regulaminu Pracy. Stawiany przez pozwaną w toku postępowania zarzut, iż groziła jej potencjalna szkoda, gdyby klienci przez czynności podjęte przez powoda w dniu 26 listopada 2021 r. przestali korzystać z platformy (...) nie znajduje uzasadnienia w zebranym w sprawie materiale dowodowym.” - przeczy zebranemu materiałowi dowodowemu i doświadczeniu życiowemu. Taka praktyka jest zabroniona ze względu na możliwość utraty reputacji firmy poprzez ingerencję w system i nierówne traktowanie klientów, o czym wszyscy pracownicy zostali poinstruowani i przeszkoleni w cyklu szkoleń. Działanie powoda naruszało zasady równego traktowania i uczciwej konkurencji oraz przejrzystości działania giełdy, co w przypadku „wycieku” takiej informacji na zewnątrz mogło doprowadzić do zachwiania zaufania kontrahentów do (...) S.A. i nieprzystępowania przez nich do dalszych licytacji.

Dodatkowo wskazać należy na utrwalone stanowisko Sądu Najwyższego, że w razie istnienia rzeczywistych, konkretnych i w pełni usprawiedliwionych przyczyn wypowiedzenia, niepozostających w związku z ratio legis określonej w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych szczególnej ochrony stosunku pracy działaczy związkowych, domaganie się przywrócenia do pracy może w szczególnych sytuacjach faktycznych pozostawać w sprzeczności ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem takiej szczególnej ochrony prawnej (por. wyroki z dnia 26 listopada 2003 r., I PK 616/02, Prawo Pracy 2004 nr 6, s. 34 oraz z 11 października 2005 r., I PK 45/05, Monitor Prawa Pracy 2006 nr 4, s. 203 i powołany wyżej wyrok z 3 sierpnia 2007 r., I PK 82/07).

Powód żądał oddalenia apelacji w całości, zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wnosił o oddalenie zgłoszonych w apelacji wniosków dowodowych jako spóźnionych, bowiem załączone do apelacji dokumenty strona pozwana miała możliwość przedłożyć podczas postępowania przed Sądem I instancji. W ocenie powoda, treść tychże dokumentów nie ma żadnego wpływu na poczynione przez Sąd I instancji prawidłowe ustalenia faktyczne oraz prawidłową ocenę prawną zebranego w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Wieluniu materiału dowodowego.

W uzasadnieniu podniósł, że brak jest podstaw do przyjęcia, że sąd naruszył zasady równego traktowania stron w postępowaniu cywilnym poprzez dopuszczenie strony powodowej do udziału osobistego w rozprawach budynku Sądu mimo wyznaczenia ich w sposób zdalny. Sąd Rejonowy w Wieluniu w zawiadomieniu o terminie rozprawy lub posiedzeniu informują każdorazowo o możliwości zdalnego udziału w rozprawie lub posiedzeniu. W razie braku możliwości technicznych możliwy jest jednak udział strony na rozprawie w budynku sądu w tym samym terminie. Podnieść również należy, iż świadkowie strony pozwanej składali zeznania przebywając równocześnie siedzibie pozwanej (...) w obecności pełnomocnika pozwanego, bezpośredniego przełożonego J. B. oraz Prezesa Zarządu D. G., na sali, w której przebywała większa liczba osób. Świadczeni powozanej wbrew przyjętym zasadom, nie pozostawali w oddzielnych pomieszczeniach podczas składania zeznań. Ponadto, wedle wiedzy powoda, świadkowi powozanej byli przygotowywani wcześniej do składania zeznań przez pracownika kancelarii reprezentującej pozwaną.

Brak jest również podstaw do przyjęcia, że sąd meriti naruszył art. 233 § 1 k. p. c., poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów. Sąd I instancji słusznie ustalił, że działania powoda z dnia 26 listopada 2021 roku nie stanowiły ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych uzasadniających rozwiązanie z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia. Słuszne są również ustalenia sądu, że powód swoim działaniem nie naruszył zasad równego traktowania klientów i uczciwej konkurencji. Inne firmy mogły brać udział w aukcji na równych zasadach i zakupu cementu. Powód, w dniu 26 listopada 2021 roku na prośbę klienta, jako opiekun handlowy, wykonywał czynności na aukcji (...) pozostając w łączności telefonicznej z klientem, który oferował cenę, masę zakupu, minimalną masę zakupu cementu i termin płatności. Powód zalogował się korzystając z loginu udostępnionego mu przez klienta: (...) - jako firma (...). Pierwsze instruktażowe logowanie do systemu (...), chociaż odbywało się u klienta w firmie, musiało przebiegać z wykorzystaniem loginu i hasła klienta. Podnieść również należy, iż żaden ze świadków - pracowników Działu Handlowego nie zeznał, aby w celu instruktarzu wykorzystywał program testowy czy też „konto doradcy”. W celu instruktarzu pracownicy Działu Handlowego wykorzystywali loginy i hasła przekazane im przez właścicieli poszczególnych firm w siedzibach tych firm. Wersja testowa wykorzystywana była jedynie na początku gdy wprowadzana była giełda. Licytacja na portalu (...) w dniu 26 listopada 2021 roku odbywała się jawnie w obecności dwóch innych pracowników Działu Handlowego. Świadkowie M. G. i W. B. byli obecni w tym dniu w pracy i przebywali w tym samym pomieszczeniu. Pomieszczenie, w którym przebywali pracownicy Działu Handlowego jest niewielkie, a biurka stoją obok siebie.

Ponadto słusznie Sąd meriti ustalił, że klient obsługiwany przez powoda wpłacił wadium w taki sposób, że już w dniu 24 listopada możliwe było wygenerowanie loginu i hasła dla firmy (...). Z nieznanymi powodowi przyczyn, login i hasło nie zostało wygenerowane przez kierownika działu Sprzedaży p. D. S. na czas aukcji w dniu 25 listopada pomimo wielokrotnych ponagień ze strony powoda (zeznania świadka J. B. 01:12:45). Firma (...) nie mogła wziąć udziału w licytacji za pośrednictwem serwisu (...) w dniu 25 listopada. Firma (...) login i hasło otrzymała 10 minut po zakończeniu aukcji. Wedle wiedzy powoda, firma (...) i pozwana pozostawały w konflikcie, a fakt niedostarczenia hasła i loginu poddaje w wątpliwość rzetelność prowadzonej przez stronę pozwaną polityki równego traktowania klientów, uczciwej konkurencji i przejrzystości. Strona pozwana nie uzasadniła w żaden sposób, dlaczego hasło nie zostało wygenerowane do czasu zakończenia licytacji, albowiem wadium na konto firmowe strony pozwanej wpłynęło 23 listopada 2021 roku, a prześięgowane zostało 24 listopada 2021 roku i podpisane pod firmę (...). Powód przed wyjazdem w dniu 25 listopada 2021 roku do firmy (...), oddalonej od siedziby pozwanej o 320 km, upewnił się najpierw czy wadium zostało wpłacone i czy możliwe jest wygenerowanie loginu i hasła. Świadek D. G. (2) - Prezes Zarządu pozwanej spółki potwierdził w swoich zeznaniach, że przełożonym znany był cel podróży służbowej powoda. Świadek A. M. była obecna podczas rozmów telefonicznych swojego męża i wideokonferencji działu handlowego na platformie T.. Aktywność powoda w serwisie (...)w dniu 26 listopada 2021 roku nie miała żadnego wpływu na przebieg licytacji, a spowodowana była brakiem loginu i hasła dla firmy (...) w dniu poprzedzającym tj. w dniu 25 listopada podczas wizyty powoda w jej siedzibie. Nie zachodził również konflikt interesów, jak podnosi strona pozwana, albowiem powód jako pracownik Działu Handlowego był zobligowany do działania na rzecz (...) co czynił sprzedając cement firmie (...). Powód będąc pracownikiem Działu Handlowego co do zasady działa jednocześnie jako pracownik (...) S.A. i jako przedstawiciel handlowy obsługujący poszczególne podmioty, których jest opiekunem z ramienia (...) S.A. Takie działanie jest wpisane w specyfikę zajmowanego przez powoda stanowiska - opiekuna handlowego. Nieuprawnione jest twierdzenie strony pozwanej, że powód w sposób specjalny troszczył się o firmę (...). Powód starał się rozwiązać konflikt pomiędzy stroną pozwaną a firmą (...), w wyniku którego to konfliktu firma (...) wystosowała skargę do właściciela (...)w D., jednakże rozmowy pomiędzy stronami były utrudnione. Zarówno bezpośredni przełożony powoda Dyrektor J. B. (1), jak i Prezes Zarządu Dyrektor Naczelny D. G. (2) nie odbierali telefonów od właściciela firmy (...).

W ocenie powoda, nie zachodzą również pozostałe uchybienia zarzucane przez pozwanego w apelacji. Zarzuty te są całkowicie niezasadne. Oświadczenie Głównego Specjalisty ds. Środowiska C. W. nie ma bezpośredniego związku ze sprawą. Powód nigdy nie pracował w Dziale Środowiska i nie miał on do czynienia z obsługą jego programów komputerowych. Godzi się również podnieść, że Prezes Zarządu Dyrektor Naczelny D. G. (2) podejmując decyzję o zawieszeniu powoda w obowiązkach pracowniczych, a także o późniejszym rozwiązaniu z nim umowy o pracę bez

wypowiedzenia nie przeprowadził wnikliwej analizy zaistniałej sytuacji. Swoją decyzję opierał jedynie na przekazie dyrektora J. B. (1). Pomimo wystosowanej przez powoda prośby o wysłuchanie i przedstawienie własnych argumentów Prezes Zarządu nie spotkał się z pracownikiem. Nie wykazał dobrej woli w celu obrony wieloletniego, niekaranego pracownika i zastosował najgorszy z możliwych sposobów rozwiązania umowy, mając jednocześnie do dyspozycji cały katalog ewentualnych kar porządkowych. Nadmienić należy, że dotychczasowa praca powoda nie była obciążona żadnymi uwagami i zastrzeżeniami ze strony przełożonych. Przełożeni powoda nie byli w stanie także wskazać jakich to rzekomo poleceń pracodawcy powód nie wykonał.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej Spółki jest niezasadna, bowiem sąd pierwszej instancji wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje oparcie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawnych, jak również odpowiada dominującemu pogładowi sądów powszechnych i Sądu Najwyższego na zagadnienie przywrócenia do pracy w skutek niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. Odnosząc się do apelacji należy zauważyć, że w przeważającej mierze formułuje ona zarzuty naruszenia prawa procesowego, a ewentualne ich podzielenie miałoby bezpośredni wpływ na prawidłowość dokonanych przez sąd I instancji ustaleń faktycznych. I tak, należy podkreślić, że sąd meriti, w granicach apelacji, przeprowadził wyczerpujące, prawidłowo ukierunkowane postępowanie dowodowe, a zebrany materiał rozważył i ocenił w granicach uprawnienia, jakie daje mu przepis art. 233 § 1 k.p.c., jednocześnie granic tych nie przekraczając. Co ważne w sprawie, wywód przeprowadzony przez sąd pierwszej instancji co do tego, jakie znaczenie nadać zaprezentowanym przez strony dowodom przydatnym do oceny faktycznej i prawnej żądania przywrócenia do pracy i jakie z tych dowodów wyprowadzić wnioski, jest logiczny, wyważony, przeto nie poddaje się krytyce. Na uwagę zasługuje wyczerpująca, fachowa, zgodna z doświadczeniem życiowym i zawodowym Sądu Rejonowego, ocena osobowego i nieosobowego materiału dowodowego, którą sąd odwoławczy w pełni akceptuje. Zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c., sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Zaś, do naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. mogłoby dojść tylko wówczas, gdyby apelujący wykazał uchybienie podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy poszczególnych dowodów, to jest, regułom logicznego myślenia, zasadzie doświadczenia życiowego i właściwego kojarzenia faktów (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 16 grudnia 2005 roku w sprawie III CK 314/05). Zdaniem Sądu Okręgowego, nie można zarzucić sądowi pierwszej instancji naruszenia powyższych reguł. Co istotne w sprawie, jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Należy zaznaczyć, że tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami, lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 15 grudnia 2005 r., I ACa 513/05, LEX nr 186115). W odniesieniu do powyższego, w ocenie sądu drugiej instancji, pozwana nie zdołała wykazać, aby Sąd Rejonowy naruszył przepis art. 233 § 1 k.p.c., poprzez dokonanie istotnych ustaleń w sposób sprzeczny z treścią zebranego materiału dowodowego. Zdaniem Sądu Okręgowego, na powyższe wskazuje uzasadnienie wyroku sądu pierwszej instancji, które posiada elementy niezbędne, jak też dane pozwalające na kontrolę rozstrzygnięcia w granicach zaskarżenia. Należy zaznaczyć, że zgodnie z zasadą kontradiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy dowodowej i wiarygodności. Przy czym, Sąd Rejonowy wystarczająco wyjaśnił dlaczego nie uwzględnił wszystkich zaoferowanych przez pozwaną dowodów. Powyższe wynika z dopuszczalnej oceny całości materiału dowodowego i to oceny w granicach uprawnienia, jakie daje sądowi przepis art. 233 § 1 k.p.c. Ostatecznie, w ocenie Sądu Okręgowego, wbrew zarzutom apelacji, w granicach zaskarżenia, ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy są prawidłowe, przede wszystkim wystarczające oraz kompletne, a wyprowadzone z nich wnioski nie budzą zastrzeżeń. W konsekwencji, ustalenia te sąd odwoławczy podziela i przyjmuje za własne, zatem nie powieła

(podobnie Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 20 stycznia 2010 r., II PK 178/09, LEX nr 577829; 14 maja 2010 r., II CSK 545/09, LEX nr 602684; 27 kwietnia 2010 r., II PK 312/09, LEX nr 602700; 8 października 1998 r., II CKN 923/97, OSNC 1999 Nr 3, poz. 60). Należy również zaakcentować, że sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w graniach apelacji, w graniach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania (art. 378 § 1 k.p.c.). Stosując zasady przyjętego modelu apelacji pełnej cum beneficio novorum, obowiązkiem sądu odwoławczego nie jest rozpoznanie samej apelacji lecz ponowne merytoryczne rozpoznanie sprawy w granicach zaskarżenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 lutego 2017 r., I ACa 1268/16, LEX nr 2289452). Jednakże, zarówno judykatura, jak i doktryna zgodnie uznaje, że z ustanowionego w art. 378 § 1 k.p.c. obowiązku rozpoznania sprawy w granicach apelacji nie wynika konieczność osobnego omówienia przez sąd w uzasadnieniu wyroku każdego podniesionego argumentu. Za wystarczające należy uznać odniesienie się do sformułowanych w apelacji zarzutów i wniosków w sposób wskazujący na to, że zostały one przez sąd drugiej instancji w całości rozważone przed wydaniem orzeczenia (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22 sierpnia 2018 r., III UK 119/17, LEX nr 2542602; z dnia 4 września 2014 r., I PK 25/14, OSNP 2016 nr 1, poz. 6). Orzecznictwo Sądu Najwyższego stoi na stanowisku, iż sąd rozpoznający apelację powinien się odnieść tylko do wszystkich tych zdarzeń i zarzutów zgłoszonych w postępowaniu apelacyjnym, które mogłyby spowodować skutki materialnoprawne (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2012 r., II CSK 314/11, LEX nr 1130158). Z powyższego wynika, iż sąd drugiej instancji nie musi kazuistycznie odnosić się do każdego z zarzutów apelacji lecz wystarczającym jest zbiorcze odniesienie się do najważniejszych ich motywów. W ocenie sądu odwoławczego, nie miało również miejsca przekroczenie zasady swobodnej oceny materiału dowodowego polegające na jego wybiórczej ocenie oraz pominięcie dowodów potwierdzających stanowisko pozwanej, co miało doprowadzić do wyprowadzenia przez sąd I instancji błędnych wniosków i ustaleń faktycznych.

W pierwszej kolejności należy podnieść, że zarzucane naruszenie zasady równego traktowania stron w postępowaniu cywilnym poprzez dopuszczenie strony powodowej do udziału osobistego w rozprawach w budynku Sądu mimo wyznaczenia ich w sposób zdalny, nie miało miejsca. Zdalny sposób prowadzenia procesu jest obecnie jedynie jedną z form sposobu udziału stron w posiedzeniu sądu. Z różnych przyczyn, w tym przede wszystkim technicznych, również z woli stron, strony stają bezpośrednio przed sądem na sali rozpraw i nie ma to nic wspólnego z naruszeniem zasady równego traktowania stron w postępowaniu cywilnym, w sytuacji gdy druga strona uczestniczy w nim w sposób zdalny. W sprawie, nie ma żadnych podstaw faktycznych, by twierdzić, że Sąd Rejonowy w jakikolwiek sposób naruszył omawianą zasadę.

Tak więc, mając na uwadze dotychczasowe rozważania, Sąd Rejonowy nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych, nie ma w nich dowolnej oceny dowodów zaoferowanych przez strony procesu, jak to zarzucił apelujący. Proponowane dowody z przesłuchania powoda, świadków A. M., J. B. (1), M. G., zostały przez sąd pierwszej instancji prawidłowo ocenione. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że powód umówiony był na dzień 25 listopada 2021 r. na wizytę w firmie (...) w celu udzielenia instruktażu i uruchomienia pierwszego logowania na platformę(...). W dniu 24 listopada 2021 r., po przeksięgowaniu na właściwe konto wadium wpłaconego w dniu 23 listopada 2021 r. przez firmę (...), powód zwrócił się do D. S., kierownika działu sprzedaży, o wygenerowanie loginu i hasła dla firmy na platformę (...) Powód pojechał do odległej od siedziby (...) o 320 km firmy (...) w dniu 25 listopada 2021 r., jednak nie mógł udzielić w siedzibie firmy instruktażu pierwszego logowania na platformę (...) ponieważ do zakończenia interesującej jej licytacji firma nie otrzymała z (...) loginu i hasła. W dniu 26 listopada 2021 r. pan D. zatelefonował do powoda z prośbą o pomoc w logowaniu i wylicytowaniu cementu, z czym nie był w stanie sam sobie poradzić. Klient udostępnił powodowi swój login i hasło dostępu do platformy i przez cały czas trwania licytacji pozostawał w połączeniu telefonicznym z powodem podając jaką oferuje cenę, masę zakupu, minimalną masę zakupu cementu i termin płatności. Powód wykonywał te czynności na swoim stanowisku pracy w obecności dwóch współpracowników. Powód, załogowany za pomocą loginu udostępnionego przez klienta na firmę (...) miał podzielony ekran monitora na dwie części: w lewym oknie odświeżał cenę pojawiającą się na aukcji, a w prawym oknie licytował cenę zgodnie z instruktażem klienta. Na ekranie komputera w czasie aukcji widać cenę i termin płatności. Wygląd aukcji z poziomu opiekuna handlowego różni się od wyglądu z poziomu klienta wyłącznie tym, że opiekun handlowy widzi nazwę klienta, która dla drugiego klienta jest zakodowana. W trakcie licytacji, klient może zgłosić nieograniczoną liczbę ofert, może modyfikować swoje oferty; złożona przez użytkownika oferta staje się jawna od chwili jej złożenia w serwisie.

Po zakończeniu aukcji okazało się, że cena zaoferowana przez firmę (...) 317,00 zł za tonę cementu jest drugą najwyższą na aukcji. Firma (...) nabyła 50,4 tony cementu z 630 ton dostępnych na aukcji. Od czasu wprowadzenia platformy (...) klienci pozwanej mieli problem z pierwszym logowaniem na platformę. Dyrektor handlowy, zajmująca stanowisko w czasie wprowadzenia platformy, poleciła przedstawicielom handlowym, w tym powodowi będącemu jednym z najstarszych pracowników Działu Handlowego, demonstrowanie klientom przebiegu aukcji i instruowanie jak logować się na platformę. Obecny dyrektor handlowy J. B. (1) nie odwołał zarządzeń poprzedniego dyrektora dotyczących giełdy(...). Platforma służy do zabukowania cementu, który musi zostać odebrany przez klienta w ciągu 7 dni. Do pracowników działu handlowego prowadzących sprzedaż cementu i obsługę klientów należy wytłumaczenie klientom zasad działania systemu sprzedaży aukcyjnej cementu. Firma (...) skierowała skargę do właściciela (...) w D. z uwagi na odcięcie firmy w maju 2020 roku od dostaw cementu. Właściciel firmy w związku z zaistniałą sytuacją dzwonił do powoda, który od kilkunastu lat był opiekunem handlowym firmy, bardzo często o różnych porach domagając się stanowczo, również z użyciem inwektyw, interwencji w sprawie dostaw cementu. Powód wielokrotnie zwracał się do swoich przełożonych w sprawie dostaw cementu dla firmy (...). Przełożony powoda J. B. (1) przestał odbierać telefony od właściciela firmy (...). Z powodem przełożony kontaktował się w sposób zdalny. 1 grudnia 2021 r., zarząd pozwanej spółki zlecił bezpośrednio przełożonemu powoda K. S. podjęcie czynności zmierzających do zawieszenia powoda w pełnieniu obowiązków służbowych. Do tej pory przełożeni nie mieli zastrzeżeń do wykonywania obowiązków służbowych przez powoda. Natomiast, 14 grudnia 2021 r., pracodawca doręczył powodowi oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych w dniu 26 listopada 2021 r., poprzez nieuprawnioną ingerencję w serwisie aukcyjnym (...) poprzez równoczesne sprawdzanie wyników jako pracownik (...) oraz licytowanie podczas aukcji w imieniu klienta, którego był opiekunem przy zastosowaniu loginu i hasła klienta, czym dopuścił się naruszenia obowiązujących w spółce zasad równego traktowania klientów, uczciwej konkurencji i przejrzystości i naraził pracodawcę na szkodę wizerunkową jak i materialną, działanie niezgodne z regulaminem serwisu (...) w szczególności z § 2 ust. 4 regulaminu, tj. wykonanie pierwszego logowania klienta, pozostawanie w konflikcie interesów tj. reprezentowanie jednocześnie interesów pracodawcy oraz jego klienta. W oświadczeniu pracodawca wskazał, iż działanie powoda stanowi naruszenie w szczególności § 59 pkt 5 i 8 Regulaminu Pracy (...) S.A.

Wobec powyższych, prawidłowych ustaleń sądu, pominięcie dowodu z przedstawionego na rozprawie oświadczenia Głównego Specjalisty ds. Środowiska pozwanej - C. W., pominięcie dowodu z dokumentu prywatnego - oświadczenia Głównego Specjalisty ds. Środowiska pozwanej C. W., nie miało dla sprawy rozstrzygającego znaczenia. Z tych też powodów, złożony przez apelującą wniosek o dopuszczenie na podstawie art. 381 k.p.c. dowodów z załączonych do apelacji dokumentów w postaci wydruku aukcji z dnia 26 listopada 2021 r., oświadczenia C. W. z dnia 29 marca 2022 r., przedstawionego przez pozwaną na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2022 r., na okoliczność zasadności rozwiązania z powodem umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym, naruszenia przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych, jednoczesnego uczestniczenia przez powoda w aukcji w charakterze pracownika i klienta, braku akceptacji pracodawcy dla takich praktyk, pozostaje zupełnie bezzasadny. Pozwana w żaden sposób nie wykazała, by wystąpiła potrzeba ponownego powołania ww. dowodów, nie wskazała żadnych nowych faktów i dowodów, które pojawiły się w sprawie lub których powołanie stało się możliwe dopiero obecnie. Dowody zostały wystarczająco ocenione przez Sąd Rejonowy. Strona nie może skutecznie żądać ponowienia lub uzupełnienia dowodu w postępowaniu apelacyjnym tylko dlatego, że spodziewała się korzystnej dla siebie oceny tego dowodu przez sąd I instancji (zob. wyr. SN z 7.11.1997 r., II CKN 446/97, Legalis). Przepis art. 381 k.p.c., uprawniający do dopuszczenia w postępowaniu apelacyjnym nowych dowodów ma charakter wyjątkowy, nie może być więc interpretowany w sposób rozszerzający (wyr. SN z 13.6.2012 r., II CSK 608/11, Legalis). Z tych to względów, przeprowadzenie żądanego dowodu przez sąd II instancji na podstawie art. 382 k.p.c. na fakty tożsame jak przed sądem pierwszej instancji jest niecelowy.

Zarzut naruszenia art. 325 k.p.c. w zw. z art. 327⁽¹⁾ § 1 pkt 1 k.p.c., poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku przyczyn odmowy mocy dowodowej zeznaniom świadka J. B. (1) w zakresie wskazującym na ingerencję powoda w aukcję w charakterze zarówno handlowca jak i klienta oraz szczególnego zainteresowania powoda uruchomieniem aukcji dla firmy A. D., jest chybiony, bowiem na wpływa na poprawność rozstrzygnięcia sprawy. Art. 327⁽¹⁾ § 1 k.p.c. wskazuje na konieczne elementy uzasadnienia. Na gruncie tej normy przyjmuje się, że konstrukcja uzasadnienia

składa się z trzech części, tj. tzw. części historycznej (opisowej), przytoczenia ustalonego stanu faktycznego oraz z wyводу prawnego. Sąd jest zobowiązany do wyjaśnienia motywów podjętego rozstrzygnięcia w sposób umożliwiający przeprowadzenie kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia. Jeśli uzasadnienie nie zawiera wskazania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia poprzez ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności oraz mocy dowodowej lub wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów - prawa, wówczas orzeczenie może podlegać uchyleniu z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2007 r., V CSK 115/07, MP 2007 nr 17, s. 930). W ciągle aktualnym orzecznictwie zgodnie wskazuje się, że zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c., obecnie art. 327⁽¹⁾ § 1 k.p.c., jest usprawiedliwiony tylko w tych wyjątkowych okolicznościach, w których treść uzasadnienia orzeczenia uniemożliwia całkowicie dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania orzeczenia lub zastosowania prawa materialnego do niedostatecznie jasno ustalonego stanu faktycznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2009 r., 1 UK 129/09, LEX nr 558286, postanowienie z dnia 21 listopada 2001 r., J CKN 185/01, LEX nr 52726, wyrok z dnia 8 marca 2003 r., IV CKN 1862/00, LBX nr 109420, wyrok z dnia 5 października 2005 r., I UK 49/05, MP 2006 nr 4, s. 214). Taka sytuacja w rozpatrywanym przypadku nie zachodzi. W ocenie Sądu Okręgowego, uzasadnienie wyroku posiada elementy niezbędne, jak też dane pozwalające na jego instancyjną kontrolę. Co istotne, lektura uzasadnienia orzeczenia w pełni umożliwia dokonanie oceny toku wyводу sądu pierwszej instancji, który doprowadził do wydania orzeczenia w zaskarżonej przez pozwaną części. Brak wyjaśnienia przyczyn odmowy mocy dowodowej zeznaniom świadka J. B. (1) nie wpłynął w żadnej mierze na trafność rozstrzygnięcia w omawianej części.

Wobec nieskuteczności zarzutów procesowych odnoszących się do dyscyplinarnego zwolnienia powoda z pracy, naruszenie prawa materialnego w postaci art. 32 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie bezwarunkowej ochrony przed zwolnieniem członka funkcyjnego związku zawodowego, podczas gdy ochrona ta nie jest bezwzględna i nie może uzasadniać naruszania zarówno zasad współzycia społecznego jak też naruszania podstawowych obowiązków pracowniczych i narażania pracodawcy na szkodę w postaci utraty renomy i dobrego imienia oraz w postaci art. 100 § 2 pkt 2, 4 i 6 k. p. w zw. z art. 8 k.p., poprzez ich niezastosowanie skutkujące przyznaniem powodowi ochrony przed wypowiedzeniem stosunku pracy mimo, że ochrona taka w okolicznościach niniejszej sprawy stanowi nadużycie prawa i pozostaje w sprzeczności z zasadami współzycia społecznego wobec wykazanego przez pozwaną naruszenia przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych uzasadniającego rozwiązanie z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia, nie znajduje uzasadnienia. Dla przypomnienia, Uchwałą Komisji Zakładowej (...) przy (...) S.A. z dnia 29 września 2020 r. powód objęty został w okresie od 29 września 2020 r. do 30 kwietnia 2023 r. ochroną związkową przewidzianą w art. 32 ustawy o związkach zawodowych. 2 grudnia 2021 r. pozwany zawiadomił organizację związkową o zamiarze rozwiązania z T. M. umowy o pracę w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k. p. z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych poprzez nieuprawnioną ingerencję w serwisie aukcyjnym (...) poprzez równoczesne sprawdzanie wyników jako pracownik (...) oraz licytowanie podczas aukcji w imieniu klienta, którego jest opiekunem, czym dopuścił się naruszenia obowiązujących w spółce zasad równego traktowania klientów, uczciwej konkurencji oraz przejrzystości i naraził pracodawcę na szkodę wizerunkową i materialną, poprzez działanie niezgodne z regulaminem serwisu (...), w szczególności z § 2 regulaminu i poprzez pozostawanie przez pracownika w konflikcie interesów, t.j reprezentowanie jednocześnie interesów pracodawcy i jego klienta. Zakładowa Organizacja Związkowa (...) przy (...) S.A. nie wyraziła zgody na rozwiązanie z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia podnosząc w uzasadnieniu swojego stanowiska, iż powody rozwiązania z pracownikiem umowy o pracę są nieuzasadnione i sprzeczne z prawem i stanem faktycznym. T. M. jest wieloletnim pracownikiem spółki, zawsze bardzo mocno zaangażowanym w swoją pracę, wykonuje obowiązki sumiennie i z najwyższą starannością, nie był karany dyscyplinarnie, cieszy się dobrą opinią kadry zarządzającej i współpracowników. W ocenie organizacji związkowej, T. M. w dniu 26 listopada 2021 r. w sytuacji opisanej przez Spółkę działał w interesie pracodawcy żeby sprzedać cement, wykonywał obowiązki jak inni pracownicy Działu Handlowego i nie pozostawał w konflikcie interesów. Powyższe wskazuje, że powód należy do kategorii pracowników podlegających z mocy art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854) szczególnej ochronie przed wypowiedzeniem umowy o pracę. Według cyt. przepisu, pracodawca bez zgody zarządu zakładowej organizacji

związkowej nie może wypowiedzieć ani rozwiązać stosunku pracy z imiennie wskazanym uchwałą zarządu jego członkiem lub z innym pracownikiem będącym członkiem danej zakładowej organizacji związkowej, upoważnionym do reprezentowania tej organizacji wobec pracodawcy albo organu lub osoby dokonującej za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy. Co ważne, obowiązek uzyskania zgody, który wynika z art. 32 ustawy o związkach zawodowych, ma charakter bezwzględny. Jeżeli pracodawca nie uzyskuje wymaganej przez prawo zgody na rozwiązanie stosunku pracy, to pracownikowi przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy nawet wówczas, gdy dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych. Jeżeli zarząd właściwej organizacji związkowej odmówi zgody na rozwiązanie stosunku pracy z działaczem związkowym, a pracodawca pomimo to rozwiąże z nim umowę o pracę, to rozwiązanie umowy jest niezgodne z prawem, co rodzi dla pracodawcy określone konsekwencje, wynikające z art. 45 i 47 k. p. Ani przepisy Kodeksu pracy, ani przepisy ustawy o związkach zawodowych, nie przewidują wyłączenia lub ograniczenia ochrony wynikającej z art. 32 ust. 1 w odniesieniu do pracowników, wobec których - ze względu na naruszenie przez nich obowiązków pracowniczych - pracodawca zamierza rozwiązać umowę o pracę. Taki jest bowiem sens szczególnej ochrony przed rozwiązaniem stosunku pracy, wynikającej z art. 32 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych (por. wyrok SN z 15 października 1999 r., I PKN 306/99, OSNAPiUS 2001 nr 5, poz. 146). Ochrona przewidziana w art. 32 ustawy o związkach zawodowych obejmuje także zwinione zachowania pracownika określone w art. 52 § 1 k. p. (por. wyrok SN z 16 czerwca 1999 r., I PKN 124/99, OSNAPiUS 2000 nr 17, poz. 650). Ewentualne oddalenie powództwa możliwe byłoby jedynie w sytuacji sprzeczności roszczenia działacza związkowego z zasadami współżycia społecznego. We wskazanym zakresie pozwany musiałby wykazać, że rozwiązanie umowy o pracę - chociaż niezgodne z prawem - było uzasadnione, a powód występując z żądaniem nadużywa prawa podmiotowego (art. 8 k. p.). W odniesieniu do zarzutów apelacyjnych w sprawie, pozbawienie funkcyjnych działaczy związkowych wzmoczonej ochrony trwałości stosunku pracy wymaga precyzyjnego i przekonującego uzasadnienia, czego pozwana nie uczyniła. Ustalenia poczynione w sprawie nie tylko przeczą tezie o nadużyciu przez powoda prawa podmiotowego, więcej, wskazują, że brak było rzeczywistych podstaw do natychmiastowego rozwiązania z nim umowy o pracę. Powołany w apelacji art. 8 k. p. nie kształtuje praw podmiotowych, nie zmienia i nie modyfikuje praw, jakie wynikają z innych przepisów prawa. Przepis ten upoważnia sąd do oceny, w jakim zakresie, w konkretnym stanie faktycznym, działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie jego prawa i nie korzysta z ochrony prawnej. Treść klauzuli generalnej zawarta w art. 8 k. p. ujęta jest przedmiotowo, a nie podmiotowo. Na podstawie tego przepisu każde działanie albo zaniechanie może być uznane za nadużycie prawa, jeśli występuje jedna z dwóch przesłanek: obiektywna sprzeczność ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa lub obiektywna sprzeczność z zasadami współżycia społecznego. Zakaz korzystania z prawa podmiotowego w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego nie oznacza, że uprawniony został ograniczony w swoim prawie podmiotowym. Przysługuje mu ono nadal, tyle tylko, że sposób jego realizacji spowodował, iż działanie w ramach prawa, naruszające zasady współżycia społecznego, nie będzie chronione. Uznaje się za zgodne z prawem tylko takie działanie, które mieszcząc się w granicach prawa podmiotowego, równocześnie przy jego wykonywaniu nie narusza określonego przez ustawodawcę zakresu korzystania z niego. Zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego żądanie zapłaty odprawy, podobnie jak inne roszczenia z zakresu prawa pracy, może być oddalone bądź ograniczone ze względu na nadużycie prawa podmiotowego, w ramach sędziowskiej swobody oceny w zależności od okoliczności konkretnej sprawy (tak Sąd Najwyższy w wyroku Sądu Najwyższego z 11 grudnia 2009 roku, I BP 8/09, Lex nr 577687). Powyższe rozważania prowadzą do jedynej konstatacji, że uwzględnione powództwo nie pozostawało w sprzeczności z art. 8 k. p. W rozpoznawanej sprawie nie wystąpiła owa obiektywna sprzeczność ze społeczno - gospodarczym przeznaczeniem prawa i obiektywna sprzeczność z zasadami współżycia społecznego. Powód nie dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, opisanych w rozwiązaniu umowy o pracę. Powody rozwiązania umowy o pracę były nieuzasadnione i sprzeczne ze stanem faktycznym. T. M. jest wieloletnim pracownikiem spółki, zawsze bardzo mocno zaangażowanym w swoją pracę, wykonuje obowiązki sumiennie i z najwyższą starannością, nie był karany dyscyplinarnie, cieszy się dobrą opinią kadry zarządzającej i współpracowników.

Sąd pierwszej instancji nie naruszył również art. 52 § 1 pkt 1 w zw. z art. 100 § 1 i art. 100 § 2 pkt 2, 4 i 6 k. p., poprzez ich nieprawidłowe niezastosowanie i przyjęcie, że zachowania powoda, zarzucane mu w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę, nie wyczerpuje znamion ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych

w sytuacji, gdy powód uczestnicząc w akcji jednocześnie jako klient i pracownik nie tylko naruszył obowiązujące w zakładzie pracy regulaminy, naraził pracodawcę na zarzuty nieprzestrzegania zasad uczciwej konkurencji oraz utratę renomy i dobrego imienia, ale dopuścił się działania obiektywnie nagannego i naruszającego zasady współżycia społecznego. Co do omawianego zarzutu, to rozwiązanie umowy o pracę w trybie art. 52 k. p. jest uważane przez judykaturę za nadzwyczajny sposób ustania stosunku pracy. Powinno być stosowane przez pracodawcę wyjątkowo i z ostrożnością. Musi być przede wszystkim uzasadnione szczególnymi okolicznościami, które w zakresie winy pracownika polegają na jego złej woli lub rażącym niedbalstwie (tak wyr. SN z 21.6.200 r., II PK 305/04, Mo Pr 2005, Nr 12, s. 16). Należy podkreślić, że przyczyną dyscyplinarnego rozwiązania więzi pracowniczej może być jedynie ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, tj. naruszenie kwalifikowane, takie które w istotny sposób w ważnej sprawie narusza interes pracodawcy (Komentarz do Kodeksu pracy pod. Red. prof. W Muszalskiego Wydawnictwo C.H. Beck Warszawa 2009 str. 193). Przykładowo, postawienie pracownikowi zarzutu niewykonania lub niewłaściwego wykonania obowiązków pracowniczych, odmowy wykonania polecenia wymaga ustalenia, jaka była treść wydanego polecenia, czy polecenie zostało wydane przez upoważnioną osobę, czy dotyczyło ono pracy wykonywanej przez pracownika i w jakich okolicznościach zostało wydane (tak wyr. SN z 1.10.1997r., I PKN 317/97, OSNAPiUS 1998, Nr 14, poz. 428). Dodatkowo, przy ocenie przyczyn zwolnienia w trybie dyscyplinarnym nie można pominąć dotychczasowego przebiegu pracy pracownika (por. orzeczenie SN z 27.10. 2010r. w sprawie III PK 21/2010r.). W Wyroku Sądu Najwyższego z 9 lipca 2009r., sygn. akt II PK 46/09, Sąd Najwyższy wskazał, że w pojęciu „ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych” mieszczą się trzy elementy. Są to: bezprawność zachowania pracownika (naruszenie podstawowego obowiązku pracowniczego), naruszenie albo zagrożenie interesów pracodawcy, a także zawinienie obejmujące zarówno winę umyślną, jak i rażące niedbalstwo. Rażący charakter przewinienia przejawia się zaś w wyjątkowo lekceważącym stosunku pracownika do jego obowiązków. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 11 września 2011r. sygn. akt I PKN 634/00, rażące niedbalstwo, jako element ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych (art. 52§1 pkt 1 k. p.) jest postacią winy nieumyślnej, której nasilenie wyraża się w całkowitym ignorowaniu przez pracownika następstw jego działania, jeżeli rodzaj wykonywanych obowiązków lub zajmowane stanowisko nakazują szczególną przezorność i ostrożność w działaniu. Natomiast wina umyślna wyraża się w tym, że pracownik chce przez swoje zachowanie wyrządzić szkodę pracodawcy lub co najmniej świadomie się na to godzi. W rozumieniu art. 52§1 pkt 1 k. p. w zw. z art. 6 k.c. i art. 300 k. p., to pracodawca winien udowodnić, że zachowanie pracownika, opisane w oświadczeniu woli z 14 grudnia 2021 roku, spełniało przesłanki do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. Nie ma wątpliwości, że ciężar dowodu w zakresie udowodnienia istnienia przyczyn uzasadniających rozwiązanie umowy o pracę z pracownikiem bez wypowiedzenia z jego wyłącznej winy, spoczywał na pracodawcy, czemu pozwana nie poddała. Pracodawca, rozwiązując z powodem umowę o pracę wbrew stanowisku Zakładowej Organizacji Związkowej, która nie wyraziła zgody na rozwiązanie umowy, naruszył przepis art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych. Sąd Rejonowy zasadnie podkreślił, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby powód w dniu 26 listopada 2021 r. dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych. W dniu 25 listopada 2021 r. powód udał się do firmy (...) w celu udzielenia instruktażu i uruchomienia pierwszego logowania na platformę (...). Firma (...), mimo wpłacenia w terminie wadium, nie otrzymała z (...) do zakończenia licytacji w dniu 25 listopada 2021 r. loginu i hasła. Powód nie mógł w związku z tym udzielić właścicielowi w siedzibie firmy, na należącym do firmy sprzęcie, instruktażu jak skorzystać z platformy (...) i wziąć udział w aukcji cementu. Firma ta dotychczas nie nabywała cementu na aukcji. W dniu 26 listopada 2021 r. powód na prośbę klienta, jako opiekun handlowy, wykonywał czynności na aukcji (...) pozostając w łączności telefonicznej z klientem, który oferował cenę, masę zakupu, minimalną masę zakupu cementu i termin płatności. Jak wynika z regulaminu serwisu (...)w trakcie licytacji klient może zgłosić nieograniczoną liczbę ofert, może modyfikować swoje oferty, a złożona przez użytkownika oferta staje się jawna od chwili jej złożenia w serwisie. Powód nie zalogował się na platformę w dniu 26 listopada 2021 r. jako handlowiec, ale zalogował się korzystając z loginu udostępnionego przez klienta. Sąd Rejonowy podkreślił, że, powód, gdyby był zalogowany jako pracownik, miałby wgląd do danych, do których, poza nazwą firm biorących udział w aukcji, mają dostęp klienci(...). Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby uzasadniony był zarzut naruszenia przez powoda przyjętej przez pozwaną firmę zasady równego traktowania klientów i uczciwej konkurencji. Pozwany nie wykazał, aby powód podejmując czynności w dniu 26 listopada 2021 r. uniemożliwił innym firmom wzięcie udziału w aukcji na równych zasadach i zakup cementu. Firma (...) wylicytowała około 50 ton cementu za zaoferowaną przez siebie

cenę; jak się okazało następnie z wylicytowanej masy cementu firmie umożliwiono odbiór połowy towaru, ponieważ odbiór pozostałej części cementu został, jak podnosi powód, zablokowany. Pozwana nie wykazała, aby podjęte przez powoda czynności faktycznie naraziły firmę na szkodę wizerunkową i materialną. Nieuzasadniony jest również zarzut ciężkiego naruszenia przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych poprzez działanie niezgodne z § 2 ust. 4 regulaminu serwisu (...). Regulamin ten bowiem określa zasady udziału klientów pozwanej (...) w serwisie (...). Jak wynika z zapisów regulaminu warunkiem aktywacji konta i rozpoczęcia korzystania z serwisu jest dostarczenie do (...) egzemplarza regulaminu podpisanego przez klienta ze wskazaniem adresu e-mail. Nieuzasadniony jest również zarzut pozostawiania przez powoda w konflikcie interesów polegającym na reprezentowaniu jednocześnie interesów pracodawcy oraz jego klienta. Powód wykonywał obowiązki przedstawiciela handlowego - opiekuna klienta w interesie zatrudniającego powoda pracodawcy. Pracodawca zarzucając powodowi naruszenie § 59 pkt 5 Regulaminu Pracy (...) S.A. nie wskazał w rozwiązaniu umowy o pracę ani w trakcie niniejszego postępowania, jakich poleceń przełożonych powód nie wykonał. Jak wynika z zeznań powoda poleceniem służbowym poprzedniego dyrektora, przełożonej powoda, była pomoc klientom przy pierwszym logowaniu do serwisu (...). Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika również, aby powód na skutek niedbalstwa lub lekceważenia zasad i przepisów naraził pracodawcę na straty i dopuścił się tym samym ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych przewidzianego w § 59 pkt 8 Regulaminu Pracy. Stawiany przez pozwaną w toku postępowania zarzut, iż groziła jej potencjalna szkoda, gdyby klienci przez czynności podjęte przez powoda w dniu 26 listopada 2021 r. przestali korzystać z platformy (...) nie znajduje uzasadnienia w zebranym w sprawie materiale dowodowym. W szczególności należy zwrócić uwagę na to, iż z twierdzeń strony pozwanej wynika, że jest duży popyt na cement na rynku, a za mała podaż. Ponadto zarzut, iż powód jako pracownik (...), wiedział jakie są ceny cementu na rynku, co miało zdaniem pozwanej wpływ na wyniki aukcji, nie zasługuje na uwzględnienie; nie jest bowiem wiarygodne, aby firmy nabywające cement i oferujące cenę zakupu na aukcji nie znały cen rynkowych cementu.

Wobec powyższych rozważań, należy w pełni zaakceptować stanowisko Sądu Rejonowego, że rozwiązanie z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy nastąpiło z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie i przepisów ustawy związkowej, gwarantującej powodowi ochronę. Na podstawie art. 385 k.p.c. sąd oddalił apelację w omawianym zakresie jako bezzasadną. O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., ustalając koszty zastępstwa procesowego za II instancję na podstawie § 10 ust.1 pkt 1 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 ze zm.).